

Subseus olímpiques: 16 dianes més

L'atemptat de Sabadell i de València ha aixecat l'alerta. Els Jocs, convertits en caixa de ressonància d'ETA, tenen 16 ciutats olímpiques a més de Barcelona, que dificultaran la coordinació policíaca.

En principi mai no hem dit que els Jocs Olímpics siguin un objectiu militar d'ETA. Tampoc no hem dit que no hàgim de fer accions contra interessos de l'estat espanyol el '92". Aquestes paraules, extretes de l'entrevista feta el maig del 1988 a un portaveu de l'organització basca pels periodistes Josep Playà Maset i Antoni Batista, i publicada al diari *Avui*, és la referència més directa d'ETA als Jocs del '92 que apareix als arxius. I, de totes maneres, és una declaració prou ambígua que, tot i desvinculant-se dels Jocs Olímpics, no es contradiu amb atemptats com el del passat 9 de desembre a la subseu olímpica de Sabadell, que va causar la mort de sis policies. En les últimes setmanes s'ha disparat el tret de sortida d'una cursa contrarellotge entre l'estat i ETA, que té com a data referent el 1992 i molt especialment els Jocs Olímpics com a caixa de ressonància.

El ministre Corcuera admètia oficialment i per primer cop el passat 24 de novembre que la Catalunya olímpica era "un objectiu terrorista". Ho feia basant-se en la documentació intervinguda a l'etarra Guisasaola, detingut dies abans a França, i on apareixien plànols i dades de centres policíacs, militars, penitenciaris i d'empreses i persones relacionades amb els Jocs Olímpics. Això va ocasionar que, a la cimera sobre seguretat olímpica celebrada el 28 i 29 de novembre al Palau de Pedralbes de Barcelona, amb la presència del propi ministre Corcuera i representants de l'Interpol, la MOSSAD, el KGB, la CIA i l'FBI, l'amenaça terrorista fos

Els Mossos d'Esquadra no es faran càrrec de les subseus.

JORDI MOREIRA

un dels temes més rellevants.

I es va produir un fet encara més significatiu. Si fins llavors a totes les reunions de la Comissió Superior de Seguretat Olímpica, presidida per Rafael Vera, s'havia evitat fer una referència directa a ETA i s'englobava sempre el terme *terrorisme* a les amenaces del terrorisme àrab i internacional, a partir d'aquell dia es va admetre el temor a ETA com un fet específic i com l'amenaça més directa i preocupant en aquests moments. L'atemptat de Sabadell, que va obligar el ministre de l'Interior a deixar una reunió del grup de Trevi per assistir al funeral, va origi-

nar ja la primera declaració pública, des de Lillehammer (Noruega) de Joan Antoni Samaranch, que va expressar la seva "preocupació i dolor", a més de recordar a l'estat espanyol "que té com a responsabilitat garantir que es prendran totes les mesures perquè no succeeixi res". El dia abans Felipe González havia declarat taxativament que no hi hauria negociació perquè "la política antiterrorista no canviarà ni amb l'horitzó dels Jocs o de l'Expo de Sevilla'92".

El ministre Corcuera va declarar, en el funeral de Sabadell, que es reforçaria la segu-

retat a Catalunya, però va afegir que "hi ha moltes cantonades, com la de Sabadell, per perpetrar atemptats". La referència a les cantonades no tenia res de metafòrica. Es referia a una preocupació molt específica per la seguretat dels xamfrans, utilitzats moltes vegades per ETA per als seus cotxes-bomba, i que es contemplen com un element d'alt risc de cara als Jocs Olímpics. Per aquest motiu, un dels punts del projecte de seguretat olímpica específica que no es deixarà aparcar en cap concepte cotxes en doble fila als xamfrans, i obliga a una presència policial massiva a

Barcelona. Però, a més, l'al·lusió a les *cantonades* té una altra lectura. La que s'han fet aquests dies a les 16 subseus dels Jocs de Barcelona'92, on ha arribat ja la primera psicosis després dels fets de Sabadell, i recordant també l'atemptat de Terra Lliure a Banyoles l'onze de setembre de 1989.

La descentralització dels Jocs de Barcelona es converteix en una greu dificultat en qüestions de seguretat. Badalona, Banyoles, Castelldefels, El Montanyà, Granollers, L'Hospitalet del Llobregat, La Seu d'Urgell, Reus, Sabadell, Sant Sadurn d'Anoia, Saragossa, Terrassa. València. Vic

i Viladecans són, a més de Barcelona, aparadors olímpics que tindran la vista de mig món a sobre, i obligaran a una dispersió de cossos de seguretat que dificulta enormement una coordinació àgil i una presència massiva d'agents. De fet, el reforç del nombre d'agents sembla descartar defi-

nitivament la possibilitat que els Mossos d'Esquadra es fessin càrrec d'alguna subseu important com Banyoles, reivindicada repetidament pel conseller Gomis. Ferran Turà, director de l'Oficina de Seguretat Olímpica (OSO) de la Generalitat, ha explicat a EL TEMPS que "per raons de

Les subseus, en el punt de mira dels grups armats.

ARXIU

Qui és qui a la seguretat olímpica

Rafael Vera, secretari d'Estat per a la Seguretat, és el president de la Comissió Superior de Seguretat Olímpica, que depèn dels ministres de l'Interior i de Defensa. Aquesta comissió té com a cap d'operacions Victor Cuñado Seco, i com a membres els màxims responsables de les 8 institucions que en formen part, i que són:

- Luis Roldán, director general de la Guàrdia Civil
- Rodríguez Colorado, director general de la policia

- Pilar Brabo, directora general de Protecció Civil

- Josep Gomis, conseller de Governació de la Generalitat

- Ferran Cardenal, governador civil de Barcelona

- Antonio Paz, general del gabinet del Ministeri de Defensa

- Joan Torres, regidor de Via Pública de l'Ajuntament de Barcelona.

- Josep Miquel Abad, conseller delegat del COOB'92.

De tots ells, Ferran Cardenal és qui coordina la comis-

sí olímpica de planificació, responsable dels 14 programes que s'han de desenvolupar. La Generalitat és només responsable directa d'un d'aquests programes, el d'Emergències, que ha de garantir l'autoprotecció en cas d'emergència, el subministrament d'energia, sequera, inundacions, transports perillosos i de viatgers i perills químics. D'altres apartats d'aquest programa, com el transport aeri o marítim, i les comunicacions són responsabilitat estatal.

nombre d'efectius" els Mossos no es podran fer càrrec del 'Nivell 1' de seguretat a les subseus, exceptuant l'escola de policia de Mollet -subseu de tir olímpic-, l'edifici de l'INEF i el centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, que són propietat de la Generalitat". El director de l'OSO ha manifestat que "al 1992, només hi haurà 1.200 mossos, i la necessitat de concentrar el 100% d'esforços en les instal·lacions pròpies de la Generalitat per l'eventual perill terrorista, fa que en d'altres seus i subseus el nostre cos intervindrà només en tasques de suport".

Carles Capdevila